

Τῆ Β΄ τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου
Ἡ ὑπαπανθῆ τοῦ κυρίου, καὶ Θεοῦ,
καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Γαβριὴλ τοῦ Λαοσυνάκτου, Ὁσιομάρτυρος, τοῦ ἐξ Ἀλώνης
Προικονήσου (†1676).

* * * * *

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία
ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Η ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀ' στάσιν. Εἶτα·

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

ᾠχος 4 Παφ

Κυριε εκεκραξα απρο οος σε εει
σακουσο οονμου ει σα ακουου σο ον μου
ου Κυ υυρι ιιι ε Κυριε εκεκρα
ξα προς σε ει σακουσο οονμου ου
προσχεστη φωνη ηηη τη ηης δε ηησε
ωωω ωςμου εν τω κεκραγε ναι με προς σε εε
ε ει σακουσον μου Κυ υυυυρι ιιιι
ε

Κατευθυνθη ηητω ηπρο οο σε ευχη
ηημου ως θυμι ααμαα ενωωπι
οοο ον σου ε παρσις των χειειρων μου θυ
σι αεσπερι ινη ηει σακουσον μου Κυ υ
υυυρι ιιιι ε

Στιχολογία υπό Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ηου Κυριε φυλακην τω στοματι μου και θυυ

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου π ₉

Mη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη

ρι ας Δ ₂ του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α

μαρ τι ι αις π ₉

Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν π και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των π ₉

Παι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου π ₉

Oτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των Δ ₂ κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των π ₉

Aκου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν Δ ₂ ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης π ₉

δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην π ₉

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ^Δ_δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χην μου ^π₉

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν
το μοι ^Δ_δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν ^π₉

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι ^π₉ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω ^π₉

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην ^π₉

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγελω ^π₉

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου ^π₉
και συ εγνωστας τρι βους μου ^π₉

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ^Δ_δ ε κρυ

ψανπα γι δαμοι ^π₉

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον ^Δ_{δλ} και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^π₉

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστιν

ο εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου ^π₉

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^Δ_{δλ} συ ει

η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων ^π₉

Π ροσχεσ προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα ^π₉

Ρ υσαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με ^Δ_{δλ} ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε ^π₉

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης τηνψυ χην μου ^Δ_{δλ} του ε

ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου ^π₉

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι ^π₉

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι ^π₉ Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις

την φω νη ην της δε η σε ω ω σμου

Ἰστώμεν στίχους Γ', καὶ ψάλλομεν τὰ
Ἰδιόμελα ταῦτα Στιχηρά, δευτεροῦντες αὐτά.
Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε τις υ πο

στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ος

ε ε ε ε στιν

Λ ε ε γε ε ε Συ με ε ων τι να φε ρων

ε εν α αγ κα α λαις ε εν τω ω ω να ω ω α

γα α α λη τι νι κρα ζεις και αι βο ο ας νυν η

λευ θε ρω ω μαι ει δον γαρ τον Σω τη η η

ρα α α α μ ς τος ε στιν ο εκ Παρ θε ε ε ν ς

τε εχ θεις τος ε στιν ο εκ Θε ε ς ς ς ς

Θε ος λο ο ο ο γος ο σαρ κω θεις δι ι η η

μας και σω σας τον α αν θρω πον αυ τον προ σκυ

νη η η σω ω ω ω μεν

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ηλ πι σεν η ψυ

χη μου ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ι ον

Λέγε Συμεών, τίνα φέρων ἐν ἀγκάλαις, ...

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ

ρι ι ι ι ον

ε ε ε ε χ ς ς ς Συ με ε ων ον υ πο

τον γνο φον Μω σης νο μο ο θε ε τ ς ς ν τα προ

ε ω ρα α ε εν Σι ι να βρε φο ος γε νο ο ο

με ε ε ε νον νο μω υ πο τα ατ το ο ο με ε ε

ε νον ς τος ε στιν ο δι α α νο ο ο ο μ ς

ς λα λη η η η σας ς τος ε στιν ο εν Προ φη

η η ται αις ρη η η θεις ο σα ρ κω θει ει εις δι

η η μας και σω σας τον α ανθρω ω πον α αυ τον προ

σκυ νη η η σω ω ω ω μεν

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

εκ πα σω ων

των α νο μι ω ων α α α αυ του

Δέχου Συμεών, ὄν ὑπὸ τὸν γνόφον, ...

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

παν τες οι οι λα α α οι

ε ε ευ τε ε ε και η η μεις α σμα σιν εν

θε οισ Χρι στω συ να αν τη η θω ω μεν και δε ξω

με θα α α Α α α αυ τον ου το σω τη ρι ι ον

ο Συ με ω ων ε ω ω ω ρα α α α κεν

ς τος ε στιν ον ο Δα α βι ι ι ιδ κα α ταγ

γε ε ε ελ λει ς τος ε στιν ο εν Προ φη η η

ται αις λα λη η η η σας ο σαρ κω θει ει ει εις δι

η η μα ας και νο μω φθε γγο ο με ε νος α αυ τον προ ο

σκυ νη η η σω ω ω ω μεν

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
 τοῦ Κυρίου με ε νει εις τον αι ω ω ω ω να

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, ἄσμασιν ἐνθέοις, ...

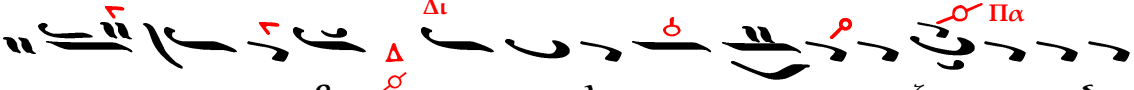



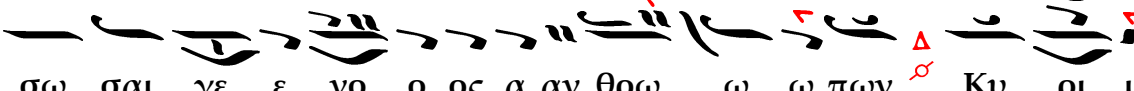
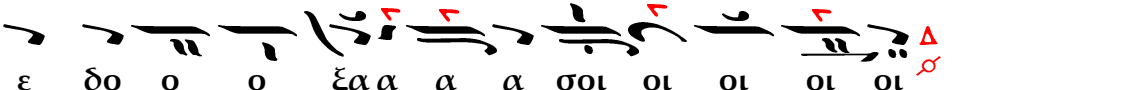
Δόξα. Καὶ νῦν.
Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Πα

Δ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

Α^{Πα} νοι γε ε ε σθω ω η πυ υ υ λη η
του ου ρα νου ου ου ση η με ε ε ρον
γαρ α ναρχος Λο ο γο ος του Πα α τρος
βων χρο νι ι κην μη εκ στα ας της αυ του ου Θε ο
ο τη η η τος υ πο Παρ θε νου ως βρε φος τεσ
σα ρα κον θη με ρον Μη τρος ε κων προ ο σφε ε
ρε ε ε ε ται εν να ω ω τω νο ο μι ι ι κω
και του τον αγ κα λαις ει σδε χε ε ε ται αι αι ο


 ο πρε ε ε σβυς α πο λυ σον κρα α α ζων ο ο δου

 ου λος τω ω Δε σποο ο ο τη οι γαρ ο φθαλ μοι

 οι οι μου ει ει δον το σω τη η η ρι ο ο ο ον

 σου ου ο ελ θων ει ει εις το ον κο ο ο σμον

 σω σαι γε ε νο ο ος α αν θρω ω ω πων Κυ ρι ι

 ε δο ο ο ξα α α σοι οι οι οι οι



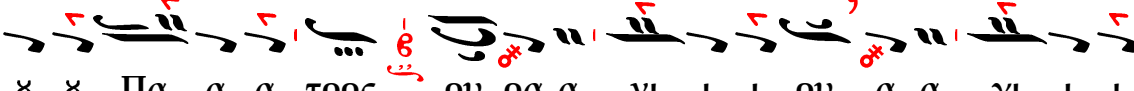

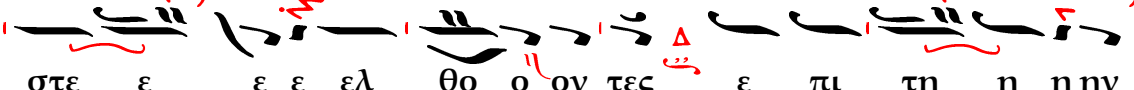
* * *

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Ϡ


Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϠ

 Ϡ Ϡ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

 ου μα κα α ρος Ι η η σϠ Ϡ Ϡ Χρι ι

 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η η ην

η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνϛ ϛ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϛ
 ϛ ϛ ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ἦχος πλδ Νη ς

Ι δϛ ϛ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δϛ ϛ λοι Κυ ρι ϛ

Στίχ. α'. Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, εν αυ λαις οι οι κϛ ϛ

Θε ου ημων

Ι δα ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δα ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

Ι δα ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δα ς λοι Κυ ρι ι ς ς ς ς

Τῇ Δευτέρῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι - Θ

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτεῖρήσόν με και

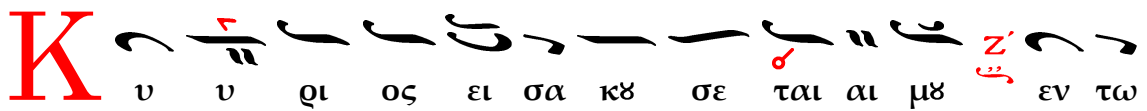
ει σα κς σον της προσευ χη ης μς

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

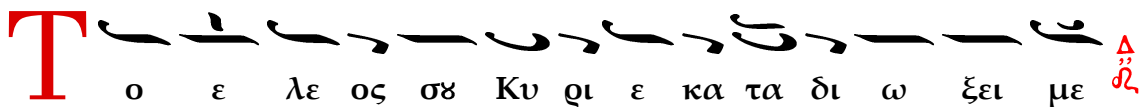
σα ας με 

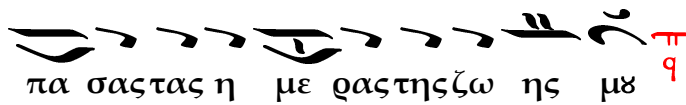
Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω 

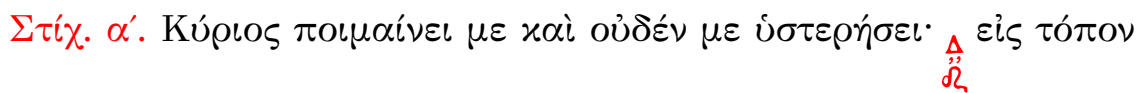
κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον 

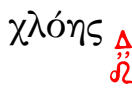
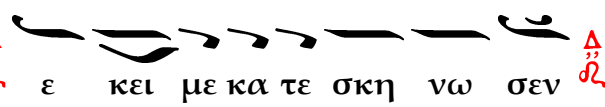
Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας.

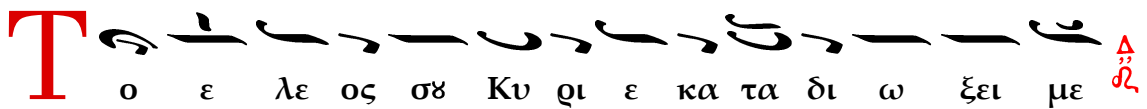
Ἦχος Πάφ

Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με 

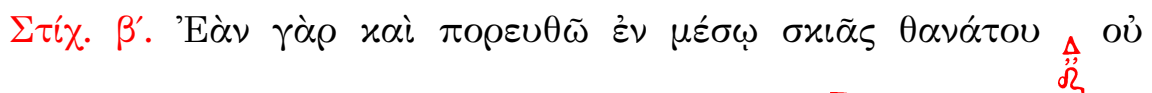
πα σαστας η με ρα στης ζω ης μς 

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον 

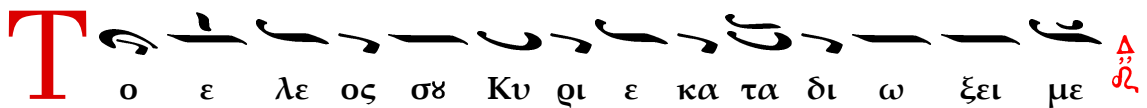
χλόης  ε κει με κα τε σκη νω σεν 

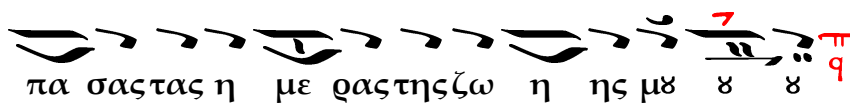
Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με 

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μς 

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ 

φοβηθήσομαι κακά  ο τι συ υ μετ ε μς ς ς ει 

Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με 

πα σαστας η με ρα στης ζω η ης μς ς ς 

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Πάφ 

Ο θε ος εν τω ο νο μα τι σς σω σον με 

και εν τη δυναμει σου κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου
ε ν ω τι

σαι τα ρηματα ταυτοστοματος μου

Ο Θεος εν τω ονοματι σου σωσον με

και εν τη δυναμει σου κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι
και ο Κυριος

αντιληπτω της ψυχης μου

Ο Θεος εν τω ονοματι σου σωσον με

και εν τη δυναμει σου κρινεις με ε ε ε

Τῆ Πέμπτη ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Η βοηθεια αμπαρα Κυριιι

ε ταυποιησαντος τον ερανον και την γην

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη
οθεν ηξει

η βοηθεια μου

Η βοηθεια αμπαρα Κυριιι

8 τ8 ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην 8

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ

φυ λα ξει

την ψυ χην σ8 ο Κυ ρι ος

Η βο η θει α μη πα ρα Κυ ρι ι 8 τ8

ποι η σαντος τον 8 ρα νο ον και τη ην γη η

ην

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

ᾠχος Γα φ

Ο Γα Νη Θε ος α ντι λη πτω ρ μη ει το ε λε

ο ος σ8 προ φθα α σει με

Στίχος α'. **Ε** ξε λ8 με εκ των εχ θρων μη ο Θε

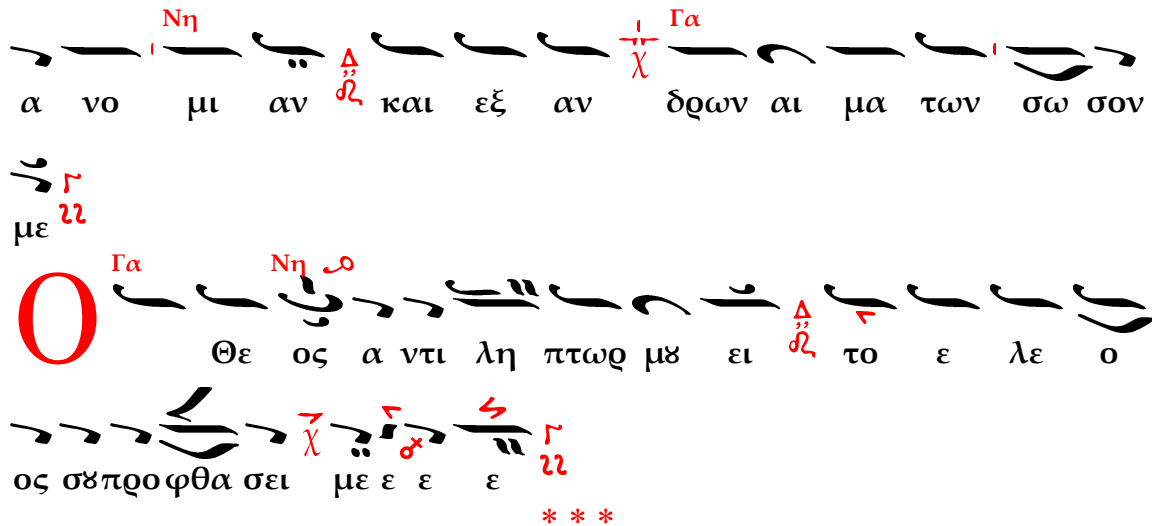
Νη ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

Μ τρω σαι αι με

Ο Γα Νη Θε ος α ντι λη πτω ρ μη ει το ε λε

ο ος σ8 προ φθα α σει με

Στίχος β'. **Ρ** υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την



ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα

(ιβ' 51, ιγ' 2, ἐκλογή).

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἣ ἐξήγαγε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων· Ἀγίασόν μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενές, διανοῖγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. Εἶπε δὲ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν· Μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ἣ ἐξήλθετε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾶ ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐντεῦθεν. Καὶ φυλάξεσθε τὸν νόμον αὐτοῦ. Καὶ ἔσται, ὡς ἂν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεὸς εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, καὶ ἀφοριεῖς πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικὰ τῷ Κυρίῳ. Ἐὰν δὲ ἐρωτήσῃ σε μετὰ ταῦτα ὁ υἱός σου λέγων· Τί τοῦτο; καὶ ἐρεῖς αὐτῷ· Ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. Ἦνίκα δὲ ἐσκήρουνε Φαραὼ τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς, ἀπέκτεινε Κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτου, ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώπων, ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν· διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω τῷ Κυρίῳ πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικά, καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι. Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἀσάλευτον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου· ὅτι οὕτως ἔφη Κύριος ὁ παντοκράτωρ· Ὅτι τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου δώσεις ἐμοί. Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν τέξῃ παιδίον ἄρσεν, τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδῶῃ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ. Καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς ἡμέρας οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὸ Ἅγιαστήριον τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἱερέα, ἕως πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι τῆς καθάρσεως. Καὶ μετὰ ταῦτα προσοίσει τῷ Κυρίῳ ἄμνον ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ νεοσσὸν περιστερᾶς, ἢ τρυγόνος, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου πρὸς τὸν Ἱερέα· ἢ, ἀντὶ τούτων, προσοίσει ἔναντι Κυρίου δύο νεοσσοὺς περιστερῶν, ἢ δύο τρυγόνας. Καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς· ὅτι ἀπόδομα

ἀποδεδομένοι οὗτοί μοί εἰσιν ἐκ πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ εἴληφα αὐτούς, καὶ ἠγίασα αὐτούς ἐμοί, ἀντὶ τῶν πρωτοτόκων τῶν Αἰγυπτίων, ἧ ἡμέρα ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπους ἕως κτήνους· εἶπεν ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Ϛ' 1-12).

Ἐγένετο τοῦ ἔτους, οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ Βασιλεὺς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου· καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ Σεραφίμ εἰστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί, καὶ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί· καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατεκάλυπτον τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ κατεκάλυπτον τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταντο. Καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἔλεγον· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρυθρον ἀπὸ τῆς φωνῆς, ἧς ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη καπνοῦ. Καὶ εἶπον· ὦ τάλας ἐγώ! ὅτι κατανένυγμαί· ὅτι ἄνθρωπος ὢν, καὶ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχων, ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ, καὶ τὸν Βασιλέα Κύριον Σαβαώθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. Καὶ ἀπεστάλη πρὸς με ἐν τῶν Σεραφίμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ εἶχεν ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Θυσιαστηρίου. Καὶ ἤψατο τοῦ στόματός μου, καὶ εἶπεν· Ἴδου, ἤψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἀμαρτίας σου περικαθαριεῖ. Καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου, λέγοντος· Τίνα ἀποστείλω; καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον; καὶ εἶπον· Ἴδου ἐγὼ εἰμι, ἀπόστειλόν με. Καὶ εἶπε· Πορεύθητι, καὶ εἶπε τῷ λαῷ τούτῳ· Ἀκοῆ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε. Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μὴ ποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσομαι αὐτούς. Καὶ εἶπα· Ἔως πότε Κύριε; καὶ εἶπεν· Ἔως ἂν ἐρημωθῶσι πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι, καὶ οἴκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους, καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος. Καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πληθυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (ιθ' 1).

Ἴδου Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης κούφης, καὶ ἤξει εἰς Αἴγυπτον, καὶ σεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἡ καρδία αὐτῶν ἠττηθήσεται ἐν αὐτοῖς. Καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν βουλήν αὐτῶν διασκεδάσω, καὶ παραδώσω τὴν Αἴγυπτον εἰς χεῖρας κυρίων σκληρῶν, τάδε λέγει Κύριος Σαβαώθ. Καὶ πίνονται οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ

θάλασσαν, ὁ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει καὶ ξηρανθήσεται. Τάδε λέγει Κύριος· Ποῦ εἰσι νῦν οἱ σοφοί σου; καὶ ἀναγγειλάτωσάν σοι, καὶ εἰπάτωσαν· Τί βεβούλευται Κύριος Σαβαώθ ἐπ' Αἴγυπτον; Τῆ ἡμέρα ἐκείνη ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι, ὡς γυναῖκες, ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς Κυρίου Σαβαώθ, ἣν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς. Καὶ ἔσται Θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ ἐν χώρα Αἰγυπτίων, καὶ στήλη πρὸς τὸ ὄριον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ. Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα Κυρίῳ ἐν χώρα Αἰγύπτου· ὅτι κεκράζονται πρὸς Κύριον, καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς ἄνθρωπον, ὃς σώσει αὐτούς. Καὶ γνωστὸς ἔσται Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις· καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ποιήσουσι θυσίαν καὶ δῶρον, καὶ εὕξονται εὐχὰς τῷ Κυρίῳ καὶ ἀποδώσουσι.

* * *

Ἡ ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρα σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ

τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δέησεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης

ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ἀνατολίου.

Πα Μ Πα

Ο πα λαι ο ο ο ος η με ε ρων ο και τον
νο μον πα λαι εν Σι να δε ρς τω Μω ω σει ση με ρον
βρε φος ο ρα α α ται αι και κα τα νο μον ως νο μ 8
ποι η η της τον νο μον εκ πλη ρων Να ω προ σα α
α α α γε ε ε ε ται και τω προ σβυ τη ε
Μ Πα Μ Πι ι δι ι ι δο ο ο ο ται δε ξα με νος δε
τ 8 8 τον Συ με ων ο δι ι ι και αι αι αι

ος και των θεσμων την εκ βα α σιν ι δων τε ε λε ε
σθει ει σαν γη θο συ υ υ νω ως ε βο ο ο ο
α ει δονοι οφ θαλ μοι οι οι μη το απ αι ω ω ω
ω νο ος μυ στη η ρι ι ο ον α πο κε ε κρου υ
υμ με ε ε ε ε νον επ ε σχα των τδ δ δ των
η με ρων φα νε ε ε ρω ω ω ω θεν φως δι α
σκε ε δα α α ζον των α πισ των ε ε ε θνω ω ω ω
την σκο ο το ο ο μαι αι αι ναν και δο ο ο
ξαν τδ νε ο λε κτδ Ι ι ι σ ρα α α α ηλ δι
ο α πο λυ σον το ον δδ λο ον σδ εκ των δε σμω ω ω
ων τδ δ δ δε τδ δ σα ρ κι ι ι ι δ προς την
α γη η ρω και θαυ μα σι αν α λη η κτον ζω ω ην
ο πα ρε χων το κο σμω το με ε γα ε ε ε λε
ε ε ε ος

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σ η με ρον ο πα λαι τω Μω σει εν Σι να νο

μο ον ε πι ι δης τοις νο μι κοις υ πο κυ υ υ πτει
 θε ε σμοις δι η μας ως ευσ πλαγ χνος καθ η
 μα α ασ γε ε γο ο ο νως νυν ο κα θα ρος
 Θε ε ος ως παι δι ον α γι ι ον μητραν δι α νοι οι οι
 ξαν α α γνην ε αυ τω Ως Θε ος συ υγ κο μι ι ι
 ζε ε ε ε ται της τσ νο ο μϛ κα α τα α α
 ρας ε λευ θε ε ρων και φω τι ζων τα ας ψυ χα α ας
 η η η η μων

Ἦχος Δι-θ.

Ἀνδρέου Πυροῦ.

Ο ν περ οι α νω λει τρη γοι τρο ο ο μω λι τα
 νε ε ε ε ευ ς ς ς ς σι κα τω νυν ο ο Συ
 με ε ων υ λι καις αγ κα λαις δε χο με ε νος το
 θει ον τοις αν θρω ποις ε νϛ ς ς ς σθαι ε κη η
 ρυ υ υ υτ τε και βρο τον τον ς ρα νι ι ον Θε ε
 ον ο πα νο ο ο με ε ε ε νος α να

χω ρων τω ων ε πι ι γης χαρ μο νι κω ως α
 νε ε ε κρα α α α ζεν ο τοις εν σκο ο ο
 ο ο τει το α νε σπε ρον φω ως α α πο ο ο
 κα λυ υ πτωων Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α α
 σοι

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Σ η μερον Συ με ω ων εν ταις α αγ κα α α λαις
 τον Κυ ρι ον της δο ο ξη ης υ πο ο δε ε ε
 χε ε ε ε ται ον υ πο τον γνο φο ον πρω ω ω
 ην ο Μω υ σης ε ε θε α α α σα α α α
 το εν τω ο ρειι τω Σι ι να πλα κας δο ο ο ον
 τα α Α αυ τω ω ς τος ε στιν ο εν τοις Προ φη ταις
 λα λων και τδ νο μϛ ς ποι η η της ς ς ς ς το
 ος ε ε ε στιν ον ο Δα α βι ιδ κα α α τα γγε ελ
 λει ο τοις πα α σι φο βε ε ρος ο ε χων
 το με ε ε γα και πλϛ σι ο ον ε ε ε λε ε ε ε

ος ^Δ


Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ. Οἱ δέ, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

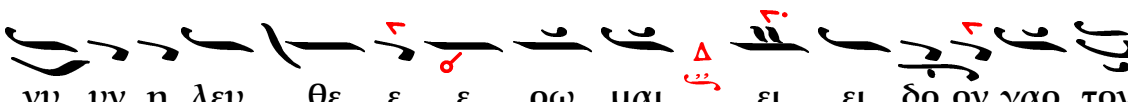
Τ^{Δι} ον Ι ε ρον η Ι ε ρα Πα αρ θε ε ε νος
προ σε κο ο ο μι ι ι ι σεν εν Ι ε ρω
ω ω τω Ι ι ε ε ρει ει α πλω σας δε ε αγ
κα α α α α λας ο Συ με ε ων ε δε ξα
το τϠ ϣ τον α γαλ λο ο ο με ε ε ε νος
και ε βο ο ο ο η η η η σε νυν α πο λυ
εις τον δϠ ϣ λον σϠ Δε ε ε σπο τα κα τα το
ρη μα α σϠ εν ει ρη η νη η Κυ υ υ ρι ι ι ι

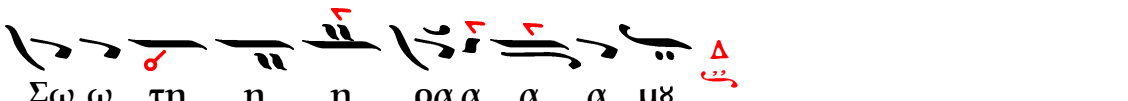
ε ^Δ

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Ο^{Δι} κτιστης ϣ ρα νϠ ϣ ϣ και αι αι αι γης εν
α γκα λαις ε ε βα στα α α ζε ε ε ε το
υ πο α γι ϣ ϣ Συ υ με ε ων τϠ ϣ προ ε ε ε
σβυ τϠ ση η η με ε ε ε ρον αυ τος γαρ εν Πνευμα

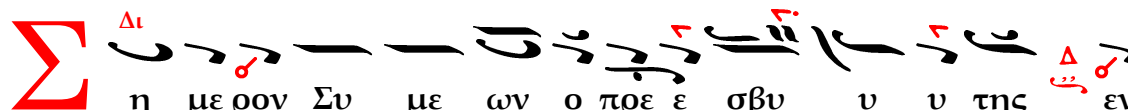



 τι Α α γι ι ι ω ε ε λε ε ε ε γε



 νυ υν η λευ θε ε ε ρω μαι ει ει δο ον γαρ τον



 Σω ω τη η η ρα α α α μϛ


Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.
 Οἱ δέ, Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

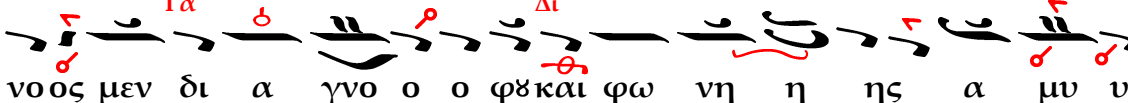



 Ση με ρον Συ με ων ο πρε ε σβυ υ υ της εν


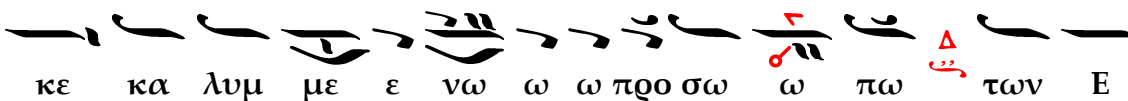
 τω Να ω ει ει ει σε ρ χε ε ται αι χαι αι αι αι ρων τω



 πνε ε ευ μα α α α τι τον νο μο δο την Μω σε


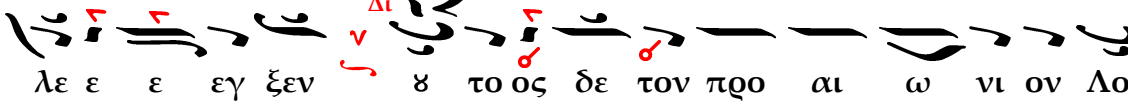
 ως και πλη η ρω ω ω τη η ην τϛ νο ο μϛ αγ


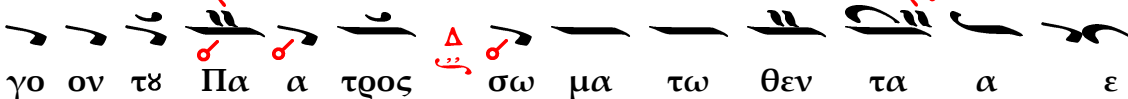
 κα α α α λαις εισ δε ε ε ξα α α α σθαι ε κει


 νοος μεν δι α γνο ο ο φϛ και φω νη η ης α μν υ


 δρας θε ο ο ο ο π της η ξι ι ω ω ω ω το


 κε κα λυμ με ε νω ω ω προ σω ω πω των Ε


 βραι ων τας α πι ι ι ϛ ϛ καρ δι α α ας δι η η


 λε ε ε ε γ ξεν ϛ το ος δε τον προ αι ω νι ον Λο


 γο ον τϛ Πα α τρος σω μα τω θεν τα α ε

βα ἀ ἀ στα α α α σε και των Ε ε θνων α πε
 κα λυ υ ψε το ο φω ω ω ως τον Σταυ ρο ον και αι
 την Α να α στα α α α σιν και Αν να προ φη τις
 α α να δυ υ υ κνει ει ει ται τον Σω τη
 ρα λυ τρω την τϛ Ισ ρα η η λ κη ρυ υ υ τ τϛ σα
 αυ τω βο η η η σω ω ω ω μεν Χρι στε ο Θε
 ος η η μων δι α της Θε ο το ο ο κϛ ε λε ε
 η η σο ο ον η η η η μας

Ἦχος Πα φ

Ἀνδρέου Κρήτης.

Σ^{Βϛ} η με ρον η ι ε ρα Μη η τηρ και τϛ Ι ε
 ρϛ υ ψη λο ο τε ε ε ρα ε πι το Ι ε ρον
 Πα ρα γε ε ε γο ο ο ο νεν εμ φα νι ζϛ
 σα τω κο ο ο ο σμω τον τϛ κο σμϛ ποι οι οι οι
 η η η την και τϛ νο ο μϛ πα α ρο ο ο
 χον ον και εν αγ κα α λαις υ πο δε ε ε ξα με ε

νο ος ο πρε σβυ τη ης Συ με ε ων γε ραι αι ρω
 ω ων ε κρα α αυ γα α α α ζε νυν α πο λυ εις
 το ο ον δα λο ον σα ο τι ει δο ον σε τον Σω τη
 η η ρα των ψυ υ χων η μω ων

Δόξα. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Πα φ

Ε ρευ να α τε ε ε τα ας γρα α α
 φας κα θως ει πεν εν ευ αγ γε ε λι ι ι οις
 Χρι ι στος ο ο Θε ο ο ο ο ος η η η η
 μων εν αυ ταις γαρ ευ ρι σκο ο μεν α αυ τον τι κτω
 μενον και σπα αρ γα α νδ ρ ρ με ε ε ε νον τι
 θη νδ με νον και γα λα κτο τρο ο φδ με ε νον πε ρι
 το μην δε χο με ε νον και υ πο Συ με ε ω ω
 ων βα α στα χθεε ε εν τα ου δο κη σει ου
 δε φαν τα α σι ι ι α αλλ α λη θει ει ει α τω ω
 κο ο ο σμω ω φα νε ε ε εν τα προς ο ον

βο ο η η η σω ω ω μεν ο προ αι ω ω νων
 Θε ε ος δο ο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.
 Γερμανοῦ· οἱ δέ, Ἀνατολίου.

Ἦχος Πάϛ

Ο πα λαι ο ος η με ε ρω ων νη πι
 α α α α σασ σα αρ κι υ πο Μη τρος Πα αρ θε ε
 νϛ τω Ι ε ρω προ σα γε ε ται τϛ οι κει ει
 ει ει ϛ ϛ νο ο ο μϛ πλη ρων το ο ε πα
 α α α αγ γε ε ε ελ μα ο ο ο ο ον Συ
 με ε ων δε ξα με νο ος ε ε ε λε ε ε ε
 γε νυν α πο λυ υ εις εν ει ρη η η η η
 νη κα τα το ρη μα σϛ ϛ τον δϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ λο
 ο ο ον σϛ ει δον γαρ οι οφ θα αλ μοι οι οι μϛ το
 σω τη η ρι ο ον σϛ Κυ υ ρι ε ε ε ε ε ε ε

Εἰς τὸν Στίχον. Ἰδιόμελα.

Ἦχος ᾠδὴ Γα ϕ

Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Κ α τὰ κο σμη σον τον νυμ φω να σθ Σι ων ^Δ και
υ πο δε ξαι τον Βα σι λε α Χριστον ^{Γα} α σπασαι την Μα
ρι αμ την ε πσ ρα α νι ον πυ υ λην ^Μ αυ τη γαρ θρο
νος χε ρσ βι κος α νε δει ειχ θη ^{Νη} αυ τη βα στα α ζει
τον Βα σι λε ε α της δο ο ξης ^Μ νε φε λη φω τος υ
παρ χει η Παρ θε νος ^Δ φε ρσ σα εν σαρ κι Υι ον προ Ε ω
^Μ σφο ο ρσ ^{Νη} ον λα βων Συ με ων εν αγ κα α λαις αυ
τσ ^Δ ε κη ρυ ξε λα οισ Δε σπο την αυ τον ει ναι ζω
ης και τσ ^Μ θα να τσ ^Δ και σω τη η ρα τσ κο ο σμσ

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, ^Δ κατὰ τὸ ῥῆμά

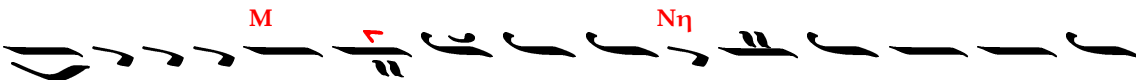
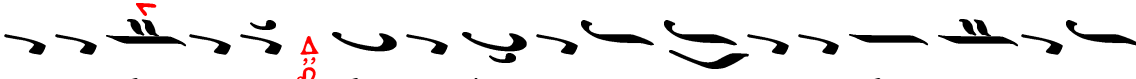
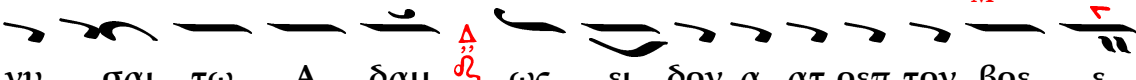


σου ἐν εἰρήνῃ· ^Δ ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ^Δ
ο η τοι μα σας κα τα προ ο σω πον παν των των λα
ων ^Γ

Τ ον εκ λαμ ψαν τα προ αι ω νων εκ Πα τρος ^{Νη} ^Δ

επ ε σχα των δε εκ μητρας παρθε νι κης φε ρσ σα εν
 τω να ω η α πει ρο ο γα μος Μη η τηρ τον εν
 Σι ναι ω νο μο θε τη η σαν τα ο ρει τη δι
 α τα α ξει τη νο μι κη η πει θα ρ χσ εν τα προ ση
 γεν Ι ε ρει πρε σβυ τη και δι και ω Χρι στον τον Κυ
 ρι ον ι δειν χρη μα τι σθε εν τα ον δε ξα με νος
 Συ με ων εν ταις αγ κα α λαις αυ τσ η γα λ λι α
 σα το βο ων Θε ος υ πα ρ χει σ σ τος Πα τρι συ να ι
 δι ος και λυ τρω της των ψυ χω ων η η μων

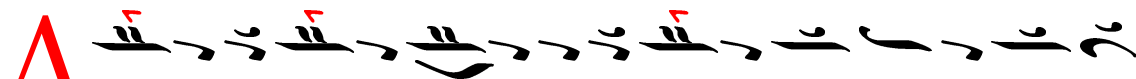



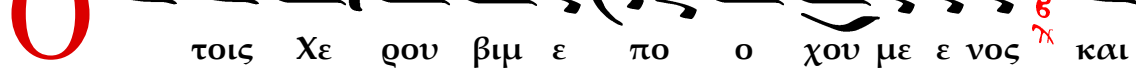
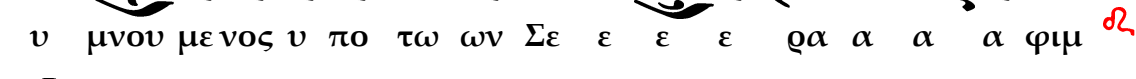
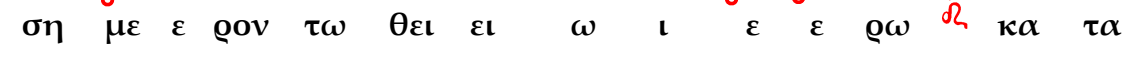
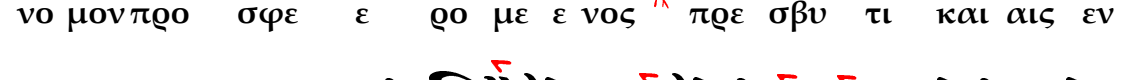
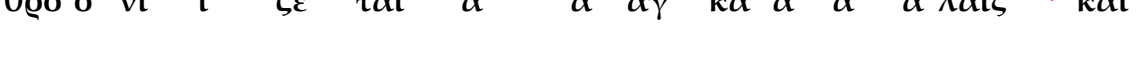
Στίχ. Φῶς, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
 και δο ο ξαν λα σσ

Ισ ρα ηλ
Τον ο χσ με νον εν αρ μα σι Χε ρσ βιμ και υμ
 νσ μενον εν α σμα σι Σε ρα φιμ φε ρσ σα εν αγ κα λαις
 η Θε ο το ο κος Μα ρι ι α α πει ρο γα μωσ
 εξ αυ της σα ρ κω θε εν τα τον Νο μο δο την νο ο μσ
 πλη ρσ ντα νο μσ τα α ξιν ε δι ι δσ χε ρ σι προ

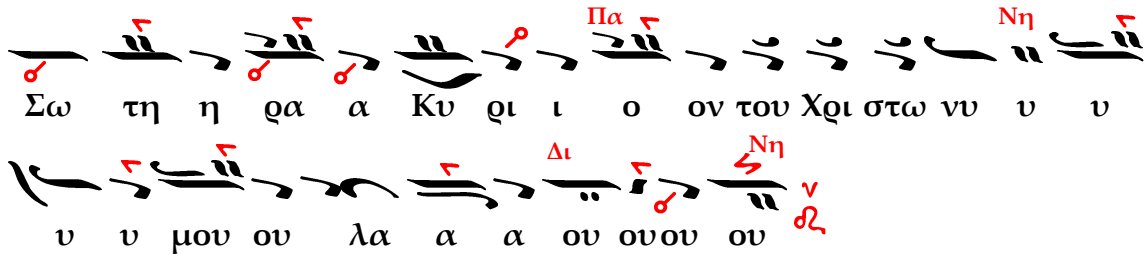

 σβυ τϷ I ε ρε ε ως ζω ην δε φε ρων ζω ης η

 τει το λυ υ σιν ^Δ λε γων Δεσ πο τα νυν α πο λυ σον με μη

 νυ σαι τω Α δαμ ^Δ ως ει δον α ατ ρεπ τον βρε ε

 φος ^{Νη} Θε ον προ αι ω νι ον και Σω τη η ρα τϷ κο ο

 σμϷ ^{Νη}

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἦχος ^Π Δ Νη Ϸ


Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

 Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν

Κ αι νυ υν και α α ει ^β και εις τϷ αι αι ω

 ω ω νας ^β των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην ^ν

Ο ^{Νη} τοις Χε ρου βιμ ε πο ο χου με ε νοσ ^β και

 υ μνου με νοσ υ πο τω ων Σε ε ε ε ρα α α α φιμ ^ν

 ση με ε ρον τω θει ει ω ι ε ε ρω ^Δ κα τα

 νο μον προ σφε ε ρο με ε νοσ ^β προ σβυ τι και αις εν

 θρο ο νι ι ζε ται α α αγ κα α α α λαις ^ν και

υ πο Ι ω σηφ ει εισ δε χε ε ται δω ω ω
 ρα θε ε ο πρε ε πως ως ζευ γος τρυ υ γο ο ο νω ων
 την α μι α αν τον Εκ κλη η σι ι ι α αν και
 των ε θνω ων τον νε ο λε κτο ο ο ον λα α α α ον
 πε ρι στε ρων δε δυ υ ο νε ο ο σ σους ως αρ
 χη γο ος Παλαιας τε ε και αι αι αι Και αι αι αι νης
 του προς αυ το ον χρη σμου ου δε Συ με ε ων το
 πε ρα ας δε ξα α α με ε ε ε νος ευ λο
 γων την Πα αρ θε ε ε νο ον Θε ο το ο κον Μα
 α ρι ι ι αν τα του πα θου ο υς συμ βο ο λα
 του εξ αυ της προ η η γο ο ο ο ρε ε ε ευ σε
 και παρ αυ του ου ε ξαι αι τει ει ει ται την α
 πο ο λυ σιν βο ο ων νυν α πο λυ υ ει εις με
 Δε ε ε σπο ο ο ο τα κα θω ως προ ε πηγγει ει
 ει ει λω ω ω ω μοι ο τι ι ει δο ον σε το
 προ αι αι ω ω ω νι ι ο ον φω ως και



Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

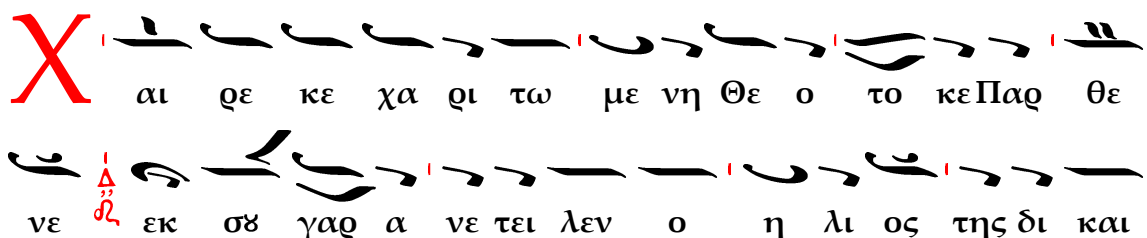
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος ἁ Πα φ



ο συ νης Χρι σος ο Θε ος η μων φω τι ζων τας
 εν σκο τει ευ φραι αι νσ και συ πρε σβυ τα δι και
 ε δε ξα α με νος εν α γκα λαις τον ε λευ θε ρω
 την των ψυ χων η μων χα ρι ζο μενον η μιν και την
 α να α στα α σιν (ἐκ γ').

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον

τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *